

"lieve diertjes"

Spinnen, ik ben er als de dood voor. Het is wel zo dat er gradaties zijn. Spinnen met zo'n dun lijfje en lange poten, die altijd in een hoekje zitten en daar een klein webbetje maken, blij ben ik er niet mee, maar ik gedoog ze vaak. Griezelig vind ik kruisspinnen, al vind je die meestal buiten en in de herfst. Dan maken ze uitbundig grote webben en blijf je dikwijls met je hoofd in zo'n web hangen.

Dat vind ik dan wel héél eng. Ik heb altijd het idee dat zo'n beest dan ergens op mijn hoofd rondloopt en daar word ik niet bijzonder rustig van. Het allerergste wat me hier in Nederland op spinnengebied kan gebeuren is zo'n joekel van een roofspin die door de kamer racet. Ik krijg daar werkelijk een hartverzakking van. Die worden rigoureus aangepakt, de stofzuiger in en dan een flinke prop papier in de buis. Ik heb er eens, in een teerhartige bui eentje willen redden. Ik pakte hem met een stofdoek, liep naar het open raam en...hij liep zó mijn oksel in. Dat ik nog adem haal heb ik niet aan hem te danken. Ooit was ik in een reptielenhuis, waar ze ook een afdeling vogelspinnen hadden. Schoorvoetend naderde ik de terraria. Waren ze wel goed dicht?

Vroeg een verzorgster of ik er eentje wilde vasthouden. Ik moet haar aangekeken hebben of ze niet goed bij haar hoofd was en zei: 'Nee, dank u wel!'

Ze reageerde met: 'Ze zijn tam hoor!' Ja, een boa constrictor van zeven meter kan misschien ook wel tam zijn. Ik kijk wel lekker uit!

© april 2012, Alida, BasicPublishing.nl